

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 531/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АС „АА“ предузетника ББ из ..., против тужене „ВВ банке“ АД Београд, коју заступа Милан Петровић, адвокат из Ниша, ради стицања без основа, одлучујући о сукобу надлежности између Основног суда у Рашкој и Првог основног суда у Београду, у седници већа одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Тужилац је Основном суду у Рашкој поднео тужбу 21.01.2019. године, ради утврђења ништавости одредбе члана 5. став 5. тачка 1. Уговора о динарском и готовинском кредиту од 22.04.2015. године и да се тужена обавезе да му на име стицања без основа исплати износ од 192.127,68 динара са припадајућом каматом.

Основни суд у Рашкој се решењем П бр. 27/19 од 19.02.2019. године огласио месно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и одлучио да по правноснажности решења списе предмета достави Првом основном у Београду као стварно и месно надлежном суду.

Својим актом П 6228/19 од 10.09.2019. године Први основни суд у Београду није прихватио своју надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду ради одлучивања о сукобу надлежности.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

Према члану 19. став 2. Закона о парничном поступку (ЗПП) суд може да се по приговору месне ненадлежности туженог огласи месно ненадлежним у року од осам дана од дана пријема одговора на тужбу, док је ставом 3. прописано да ако се тужба не доставља на одговор тужени може да истакне приговор месне ненадлежности најкасније на припремном рочишту односно на првом рочишту за главну расправу, ако се припремно рочиште не одржава, а пре упуштања у

расправљање о чему суд мора да одлучи у року од осам дана од дана изјављивања приговора (став 4).

Чланом 65. став 1. ЗПП, прописано је да ако законом није прописана искључива месна надлежност неког суда странке могу да се споразумеју да им у првом степену суди суд који није месно надлежан под условом да је тај суд стварно надлежан. Исправу о споразуму тужилац мора да приложи уз тужбу, а тужени уз приговор ненадлежности (став 4).

Први основни суд у Београду одбија своју месну надлежност из разлога што су парничне странке уговором о инвестиционом кредиту од 22.04.2015. године у члану 24. уговориле надлежност суда у Новом Пазару. Међутим, у конкретном случају тужилац у тужби, а тужени у одговору на тужбу (у коме истиче приговор месне ненадлежности), се не позивају на уговорену месну надлежност, већ тужени истиче да је према члану 40. став 2. ЗПП, месно надлежан суд на чијем подручју се налази седиште тужене банке према извештају Агенције за привредне регистре, а то је подручје Првог основног суда у Београду. Како у парничном поступку суд одлучује у границама захтева који су постављени у поступку (члан 3. став 1. ЗПП), те како се тужилац и тужени нису позвали на уговорену надлежност Основног суда у Новом Пазару, нити је тужени у смислу члана 65. став 4. ЗПП уз приговор месне ненадлежности приложио споразум о надлежности већ је насупрот томе, истакао приговор опште месне надлежности према седишту туженог, то је у конкретном спору за поступање стварно и месно надлежан Први основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић